

РЕШЕНИЕ

№ 11256

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11614** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – [населено място], срещу писмо с изх.№ 30-11-22#3/24.10.2025 г., издадено от Главен директор на ГДИН – главен комисар И. Й. , с което не е уважено искането на Е. Д. М. за провеждане на интервю с журналисти с цел презентация на написаната от него книга.

В жалбата е посочено, че оспореният отказ е незаконосъобразен и моли същия да бъде отменен, поради нарушаване на свободата на словото и правото на изразяване на мнение, гарантирани с чл. 10, § 2 от ЕКПЧ, чл. 11 от Хартата на ЕС и чл. 19 от Международния пакт за граждански и политически права на ООН.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Я., която поддържа жалбата и счита, че с оспореното писмо се нарушават разпоредбите на Конституцията. Излага доводи, че според чл. 39, ал. 1 от Конституцията, всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин, а в чл. 41 се посочва, че всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Достатъчно е да не се нарушават правата и доброто име на другите граждани, както и националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, чрез юрк. Н. Д., в писмен отговор изразява становище, че

жалбата следва да бъде оставена без уважение, тъй като лишеният от свобода не е посочил конкретен журналист, с който иска да осъществи среща и да проведе интервю в затвора [населено място]. Според ответника искането на Е. М. е бланкетно и не налага задължение на затворническата администрация да разреши среща на осъденото лице с журналист.

В съдебно заседание, ответникът не се явява, представя писмен отговор чрез юрк. Н. Д., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с предсавените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба с вх. № Ж- 1281/30.12.2024 г. лишеният от свобода Е. Д. М. е сезирал началника на Затвора – С. и директора на ГДИН, с искане да бъде посетен от журналисти от медията „Лупа“ в затвора за презентация на написана от него книга. Поискано е още на срещата да присъства и адвокат И. Ю..

С писмо рег. № 30-11-22/03.01.2025 г. Гл.директор на ГДИН е отказал да разгледа искането на Е. М. по същество и молбата му е оставена без разглеждане. В писмото е цитирана нормата на чл.90 ал.5 от ЗИНЗС.

Цитираното писмо е оспорено по съдебен ред, като с влязло в сила на 19.04.2025 г. Определение № 7114/28.02.2025г. на АССГ, 17 състав по адм.дело № 483/2025 г. е отменен отказът на главния директор на ГДИН, обективиран в писмо с рег. № 30-11-22/03.01.2025 г. , като съдът е изпратил преписката на Гл.директор на ГДИН с указание да се произнесе по молбата на Е. Д. М. с вх.№ Ж-1281/30.12.2024 г. по чл.91 ал.4 от ЗИНЗС по същество в сроковете по ЗИНЗС, като изготви мотивиран акт.

С писмо № с изх.№ 30-11-22#3/24.10.2025 г., издадено от Главен директор на ГДИН – главен комисар И. Й., постъпилото искане на Е. М. за провеждане на интервю с журналистически екип с цел презентация на написаната от него книга не е уважено. Мотивирал е писмото, че срещите на представители с медиите се разрешават, когато това не противоречи на интересите на сигурността, реда и добрия обществен ред в затвора. В конкретния случай, такива гаранции не могат да бъдат осигурени, според административният орган.

Писмото на Гл.директор на ГДИН е връчено за запознаване на жалбоподателя на 27.10.2025 г.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка.Изискана е информация от Началника на Затвора С., относно проведени срещи на други лишени от свобода с журналисти. Видно от постъпилият и приет като писмено доказателство отговор, през 2024 г. БТА и Нова телевизия са отразили проведения Междузатворнически боксов турнир. Интервюиран е лишеният от свобода Б. И.. През 2025 г. са интервюирани служители на Затвора С., както и лишените от свобода П. В. и В. К. по повод и на тема Коледни празници.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок (предвид липса на посочване в акта в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва) от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, срещу административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред. Съгласно § 4б, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС (Нов – ДВ, бр. 105 от 2020 г.), разпоредбите на глава десета от Административнопроцесуалния кодекс се прилагат и в

случаите, когато не е предвидено изрично в този закон обжалване на индивидуални административни актове на органите по изпълнение на наказанията. Производствата се разглеждат пред административния съд по местоизпълнение на наказанието. Решението на съда е окончателно. Допустимостта на жалбата се обуславя и от разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, според която гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат освен изрично посочените със закон. В този смисъл е и съдебната практика - Определение № 9820/26.06.2019 г. на ВАС, III-то отделение, по адм. дело № 6304/2019 г., поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 91, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража предоставя възможност на лишените от свобода да подават молби и жалби до печатни и електронни медии и да се срещат с журналисти. Според ал. 3 това право може да бъде упражнено само след дадено от началника на затвора разрешение, което означава, че разрешението и отказът представляват индивидуален административен акт, по смисъл на чл. 21, ал. 1 АПК. Нормата на чл. 91, ал. 4 ЗИНЗС регламентира ред за оспорване на отказите – "Отказите за достъп могат да се обжалват пред главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията".

Актът, е издаден от компетентен орган – Главният директор на ГДИН, така както е разписано в нормата на чл.91 ал.4 от ЗИНЗС и в изпълнение на Определение № 7114/28.02.2025г. , както и на основание чл.91 ал.4 от ЗИНЗС .

Актът е в писмена форма, но не отговаря на изискването регламентирано в чл.59 ал.1 от АПК.

Съгласно чл. 59 ал.1 от АПК административният акт трябва да бъде мотивиран, като следва да съдържа фактически и правни основания.

От съдържанието на административния акт, който съдържа три изречения , не са изложени конкретни аргументи, а административният орган се е позовал на общи съображения за сигурност, което не е достатъчно, за да се обоснове извод, че акта съдържа конкретни факти и обстоятелства.

От друга страна в акта липсват правни основания.

Едва в писмения отговор, ответникът чрез процесуалния си представител е посочил конкретни фактически и правни аргументи, които обаче не могат да санират пороците на акта.

Липсата на мотиви възпрепятства съда да извърши контрол относно материалната законосъобразност на акта и винаги е основание за неговата отмяна.

В този смисъл не са изпълнени в пълнота указанията на съда, дадени с Определение № 7114/28.02.2025г. на АССГ, 17 състав по адм.дело № 483/2025 г. по описа на АССГ.

От краткото съдържание на оспореното писмо, обективно не е възможно да се разбере, дали Главният директор на ГДИН е осъществил контрол по отношение на акт на Началника на Затвора С. – отказ да бъде разрешена среща с журналисти с осъдения Е. М. или се е произнесъл по същество по направеното искане от жалбоподателя.

В случая видно от доказателствата по делото М. е депозирал молба – искане до началника на Затвора-С., с която е пожелал да бъде посетен от журналисти в затвора. В молбата си е посочил, че иска среща с представители на медията „Лупа“, както и с адв.И. Ю., М. Б. К., С. Ц..

С разпоредбата на чл. 91, ал. 4 от ЗИНЗС е предвидено обжалване по административен ред пред главния директор на ГДИН на акта на началника на затвора. В настоящия случай от съдържанието на оспореното писмо не става ясно дали така разписаният в горепосочените разпоредби ред е спазен.

Предвид изложеното акта следва да бъде отменен, като незаконосъобразен, а делото върнато на Гл.директор на ГДИН за ново произнасяне, което да съдържа конкретни фактически и правни основания.

Относно искането на жалбоподателя, съдът да укаже на административния орган да разреши поисканата среща с журналисти, следва да се отбележи, че преценката дали да бъде отказана или разрешена среща с журналисти е изключително правомощие на административния орган съгласно ЗИНЗС, но издаденият в тази връзка административен акт следва да бъде надлежно мотивиран съгласно разписаните правила на АПК.

В административният акт следва да бъдат изложени конкретни факти, както и нормативни /правни/ основания за отказ респективно , разрешение за провеждане на интервю.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя, но такива не се претендират, поради което съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ писмо с изх.№ 30-11-22#3/24.10.2025 г., издадено от Главен директор на ГДИН – главен комисар И. Й. , с което не е уважено искането на Е. Д. М. за провеждане на интервю с журналисти с цел презентация на написаната от него книга.

ВРЪЩА делото във вид на преписка на Главния директор на ГДИН за ново произнасяне, съгласно дадените указания в настоящото решение.

Решението на основание § 4б, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: